

Erhvervene vil henvende sig til Regering og Lovgivningsmagt om Hjælp under de ekstraordinære Forhold. Vi kan i høj Grad tiltræde der Kritik, der er rejst overfor Erhvervene, endskønt vi naturligvis ikke kan billige, at denne Kritik giver sig Udslag i, at man ikke vil støtte Erhvervene. Men netop det, at vi kan billige denne Kritik, gør, at vi ikke kan gaa med til en Frigivelse af disse baandlagte Millioner paa dette Tidspunkt. Naar Højkonjunkturerne igen indtræder, og det saa skulde vise sig, at den danske Skibsfart har de Skibe, som der er Anvendelse for, og har dem i en god Forfatning, vil vi naturligvis være villige til at drøfte en anden Ordning. Men midt i en Krise og uden virkelig Oplysning om vor Flaades Bestand og Forfatning kan vi ikke gaa med til dette Lovforslag. Vi ved nemlig, at naar Tiderne bedres, maa Selskaberne skaffe sig nye Skibe, og naar Pengene saa er borte, maa de enten udvide deres Aktiekapitaler eller optage Laan. I Forvejen vil de Aktionærer, der har købt deres Aktier til høje Kurser, være meget tilbøjelige til at kræve en passende Forrentning af disse høje Kurser, og naar der saa tilmed skal forrentes nye Kapitaler, maa Udbyttet skaffes til Veje ved et Tryk paa Søens Arbejdere, som allerede nu har faaet deres Kaar stærkt forringet. Og en saadan Politik kan vi umuligt række Haanden til.

Jeg vil tillade mig ved Forhandlingens Slutning at søge Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg dels for at skaffe Sagen bedre oplyst, dels for at gøre Forsøg paa i Lighed med, hvad Assuranceselskaberne foretager overfor saadanne skadelidte, som ikke bygger nye Huse, at faa en Del af disse Millioner baandlagt til Erhvervelse af en Isbryder til Fordel for den danske Skibsfart.

Green: Den højtærede Handelsminister havde fuldstændig Ret i sin Formodning om, at vi ogsaa fra konservativ Side her i Tinget gerne vil støtte dette Lovforslag om, at Selskaberne nu faar Raadighed over de Forsikringssummer, der er blevet baandlagt. Vi er ganske enige med den højtærede Handelsminister i, at Staten ikke længere har nogen Berettigelse til at tilbageholde disse Pengesummer, og endvidere i, at Re-

derne, som den højtærede Handelsminister udtrykte det, har en uomtvistelig Ret til disse Penge. Det er jo deres Penge, det er Selskabernes Penge, derfor skulde Sagen i og for sig synes at ligge meget lige til. Det gør den altsaa ogsaa for vort Vedkommende; vi ønsker ikke denne Sag behandlet i noget Udvalg, for vor Skyld skal der ikke ned-sættes Udvalg, vi kan stemme for Lovforslaget uden videre, saaledes som det foreligger.

Jeg vil gerne have Lov til at fremhæve, hvorledes vi her staar overfor et Eksempel paa, hvor vanskeligt og hvor betænkeligt det er at gribe ind i Forretningens frie Rørelser. Dette mener jeg nemlig at man her har et ganske overordentlig illustrerende Eksempel paa. Forholdet er det, at de to sammenhørende Love, hvoraf vi nu skal af med den sidste og for nogen Tid siden er blevet af med den første, har hvilet paa Forudsætninger, som har vist sig ganske at bryde. Som ærede Medlemmer vil vide, er den anden Lov, jeg tænker paa, den, der indeholdt Forbud mod Salg af danske Skibe til Udlandet. Den stod jo i en vis Sammenhæng med den Lov, der her er Tale om, som i de Tilfælde, hvor Skibe gik under, baandlagte Forsikringssummerne. Det hele hvilede paa den Forudsætning, at det gjaldt om saa hurtigt som muligt at skaffe Erstatning for den tabte Tonnage. Men dette var en ganske forkert Forudsætning, og selv om man nu ikke udelukkende kan give Statsmagten Skylden for de Fejltagelser, der er begaaet i saa Henseende, kan man dog heller ikke i en Periode, hvor man i saa høj Grad bebrejder de forretningsdrivende, at de har set forkert paa saa mangfoldige Forhold, se bort fra, at ogsaa Staten lovgav under Forudsætninger, som i Virkeligheden bagefter viste sig ikke at være til Stede. Det havde været udmærket, om vi var blevet af med nogle flere af de gamle, ikke sødygtige Skibe; den Tendens, der var fremme, til at skille sig af med dem, var i Virkeligheden udmærket. Naturligvis maatte man sikre sig, at Landet fik tilstrækkelige Tilførsler, det er klart, men dette laa jo ogsaa indenfor Forretningens verdenens Bestræbelser og indenfor dens Interesse. Jeg mener naturligvis, at der i den paagældende Situation i og for sig er nogen Undskyldning for, at man har handlet ud fra Forudsætninger, der